

→ 11

ДЕНЬ ВОЗДУШНОГО ФЛОТА СССР

11

Куда Київ, 54. вул. Чкалова
52. кв. 38.

Кому Мамяну Володимиру
Антоновичу

Индекс предприятия связи и адрес отправителя 315254

Полтавская об.
Кодзляцкий р-н.
с. Комарівка
Дейнека, М.М.

252054

Пишите индекс предприятия связи места назначения

0123456789

Внимание!
Образцы написания цифр индекса:

© Министерство связи СССР, 1987
13.02.87. Цена 6 к. Художник А. Андрюхин

Изготовлено на Ряжской ф-ке Гознака

3

1 За 9 грудня 882. і в попередніх газетах все про 332. год
я не можу удержатися щоб не написати і пишу і пишу.
Я родом і с. Копарівка і батьки мої там, я із 1927 року
народження і про цей голод все я знаю бо все це я переживав.
Було мені вже років, мої батьки були бідними селянами в
панів в кобеляках у пані Земської так я чув як мама казала
що було трудно родити. Почав голод батько мама з брати
і я діти було дуже трудно жити ми держали корову
і 5 курей всього а нас в чотири а їсти треба тільки із корови
і тили а що їсти нема того було трошки зерна то в ступі
стопило то на жорна де кебул скрутили, спечити по маленьку
кусок дають та бурка зварять, ну один раз приходять
давай хліб а де в мене нема батько, будемо шукати, шукайте
вони все перевернули найшли мене з відра життя забрали а де
уже поховав та нема в мене, козручий день, возивають в район
в 2. кобеляки де твій хліб в мене нема, посадили батько з сестрою
признавайся нема в мене, прийшов батько всі прийшов,
приходять уніти шукати де твій хліб шукайте, шукайте
все перевернули де були маленькі вузлики на весну накасілись
квасоля кукурудза та що що було забрали, возивають уніти
в район пішов батько посадили на сідло нема і сестри всти
того нема сами сядемо голодні якуе похолодку зварять мама де що
роздобудуть, приходять батько ми раді що прийшли, сказали
щоб вів корову в кобеляки, батько не веде день другий приходять
того не веде корови ми плачемо де тільки наша корівниця
батько коха як усі встигнуть тоді і я побіду, уніти возивають
в уніти посадили привели корову, ну батько напевно побирав
прийшов додому на другий день батько нализ корову ми
плачемо недавно побів батько і ще де хто навести корови
а через річку Ворсклу місток маленький треба переходити
корови вирвалася і лукати і на ліс тільки батько таки
піймав побів забрали, прийшов додому ми плачемо що їсти
нема того найменший братик Ваєс через нескілько днів помер
похоронили, ще батько зів знав було злого. Ну що робити
давай збирати барахоло яке було то платочки то сорочки
то мати спідниці все в вузлі давай хлібні калі батько
підіємо в харків там купити можна купити хліба то
може що продано купимо хліба тоді я нічого не роблю

і вирушили ми в дорогу. Батько два брати постарші мене
і з їхньої мами осталися дома а до станції в Кірилів
їхли ми до річки. а там старик переїзз лоткою ідемо а кам
батько вже не піде ноги не несуть ну кінц пройшли а батько
пада хлопці ведуть мене може я хліба найм та підсилення
аїм ватко таке згадувати. Кажуть хлопці батькові
так ви не дійдете до станції. Батько вже вправ лежить
дихав а не балака і не дивиться, що робити я плачу а Сошко
найстарший каже брату Петю ходиш он до хаті тат
було не дуже далеко сего Таті попросили возика дами люди
поклали батька на возика ну сил нема і в хлопців і я
негодую камене навішари вузли і підпихай. веземо додому
достави до варска треба зносити та на ровні обротно
насилу добралися додому, знесли в хату положили
батько лежить хроне і не дивиться і не балака скільки до
батька не обзивається він не обзивається і цілу ніч лежав а
перед утрощ помер, ну що робити та сусіда прийшов
та язика збив поклали на возика повезли на кладбище
ну і яну коням всі гуртом не встигли батька в хату а
тут іще везуть жєницину і мужика та і тих туди
поклали. прийшов додому ну що робити. Брати найстарші
каже я буду іти дєс паїду та може дє кародати стану.
мама плачуть, ну конуть мама давайте паїдено ми
брати мама і я і мене беруть мама а Петка брата
дома оставляють. ну там якого матарженіка спекли
каганів на товстих полові згелані та уас іще який крупі
вмішати оставили буд дома ми не довго будемо. пішли
насилу доїхали до станції Ліщинівка. Брати дєс достав
купили хлібину дє в кого незнаю ми тім зїли а там
уже були люди комарівські і дуже багато людей мене
баба павла води попити а це міліція нас забира ідїт
ганїт в товарняки я плачу баба плаче та даїте я до матері
дівчену відведу ну він бабу турнув ми прийшли до матери
обратно підводи міліції і всіх гонїт в товарняки
вагани заганя як овця хїлки і діти в один вагон

а мужики в други вагони вагонів багатозакрили з
ку камути що їдуть з нами родити і не ма нікого нікого
ні хліба ні води. хліба ще не з'являється було згодом
везуть куди не знаємо та вагон об вагон як тріпотіє що
і їдуть в п'яті цокнуть сідомо всі одне до одного попрутяться
на утіро стаємо де не знаємо потім не скоро мішки і кришки
винесуть і мішки і дами по маленькому кусочку хліба і
води пийнуть і в п'яті в вагони закрили стаємо
моді у п'яті деє старі везти та в п'яті вагон об вагон
як тріпотіє ти вони мене намісти так нас колись
і на другий день мене винесуть і дами хліба і води
у п'яті в вагони і везуть нас одна колія була казали
що перефр. не знаю ти село ти так звати і паровоз відхень
вагони осталися ну що родити погано розв'язалися старого
сонце сходить видно нам в розгінку і не видно нікого
а потім деє везуть хланець погано просити аткрив він
як парав той засов шатати відкрився двері що родиться
з вагонів в казати хто ішов на базар що ніс пакети
віднімали а ми з матою давайте тікати а мати стала
затримка ми туди насиділи трашки нема нікого ієти
підходи до нас старих старий купи в мене із хліба
шуринки тоненкі тоненкі тарбинка мама і купили
моді ішли і пішки і їхали поїздам не знаю де насє беремо
оставє один платок і той у мати відбирають не пускають
в вагон мама плакує я плачу так мама мене зв'язала
тиш платком одмотати а сами де не ховалися беремо
нізаво купили мене не везуть з вагона а мату везуть
отак купили хліба, приїхали додому насиділи даймо
ну не сами а іще були ну їх в живих нема, а тітка братіка
похоронили нема ішов на базар ніс сами продавати
і біля річки і в мор привіз один дядко додому нас нема
так і похоронили в мати в рядко, оті було гаре люди
недав нас що ми хліба привезмо а ми і сами голодні
та паровози нас по жаркові, а воно ми взнали в насє
переймаєм ми поїхали і город очисти від людей
так казали так з'являється із людей вагон об вагон
як тріпотіє. Ну що ж далі як будемо камути мама підємо
в кабелі та продамо платок і купимо час.

встали утрян будемо їти ідемо ідемо і на місті дійшли
до річки там ровен насилу піана влізла в ровен сів а
встали не встали каяну вилізла ідемо нейдійдуть
ну як сядуть не встали вже сива нема підводю підводю
ну насилу дійшли а в коделенках жала мамина есепра
і там вже померли було 5 дітей і чоловік то тіки одна
дівчина астарася і тітка ну нема і в них нікого ієте
і ми прийшли ну якоїс дурди поїли і палярами спати
а мама поїла в мерли як було мені тоді де дітиєс
тітка кажут іди до дядків в Перегонівку від Кобелак
всім кіламетрів. поплакала над матюю піноа а дядки
два померли в один день ну що мені робити де мені
діватисє так і не знаю де машина і машинка бо я піноа
іду додому пошуку думаю ітину через ворско втаплиєс
дійшла до ворскла дядки роблять місток мене переїхати
раєнітани де була де мати я все розказаго прийшла
до своєї хати нема нікого і нема нікого що мені робити
приходе до мене своєїна було в неї 5 дітей і чоловік
астарася сана ходім до мене я і бідлася до люди їли люди
ну правда нікого. напавки ми згелані паєви первали
лиєтє із дєрива було в неї трашки мукі звітномі енеки
поїли а на другий день пішли на роботу в колгосп
там варили затірку або кулєш а ми поклали картоплі
то давали їсти ну я прожила в неї мабуть з кедєрку
а сива нема. вилєва мене голова сіаради піноа я де
твєї батьки померли ну будемо жити в майдані був
майдан когуєтти а наробату ходителєм в колгосп
в майдані нікого не дадуть мені їсти до в колгоспі варили
там будемо їсти ну раз поїли в сутки де сива буде
так і меєа патім іще придобалиєс такі як я етого
нає білиє стали нає заставляти в школу ходити
став в нає в селі напранати де без батьків стали
нам варити їсти з в день і по 100 грам хліба а в школу
за в кл. в Харківку а морози а вдівачка яка батьки
та наптішко змерзшими дучі не напрієли ато було матиєс

Внає в свої дурі гла колаєни (в зіддє і серп і молоті) 5
то людей померло в 1933 г. 540 душ так що зоглед правди
думе страшний зоддїла люди пухлі так і падали як
пухи багаті цілі сім'ї повишпирати а де які хто одна
осталося ато був сильний зогор як здунали за що
погибли батьки мої і брати нікого не обидели жими собі
родили, зісною дурі мапа пряде на прядку а дитко дурі
че на верстаті і так і жими покачєнку,
ето че родив, дурі як лазили шукати хліба то із
района один а то свої, ну вже в живих нема нікого
із тих що я знала хто жадив.

В газеті пишеться дуріб тривоу родити. Як же родити
то посаджєтє, хто як мог спасався де хто родило
в подтаві відміля де що привозили то і вилки а
то цілими сім'ями погибли. Я на цьому конєх писати
ізнєнітє може що і не так до вже не багу і у отках
а це все правда до одного собова правда я пережила
мая адреса Талтавіка аб.

Кабєлацький р-н

Е. Канарівка Дієнка Марія М.